

man i UNDP, FN's udviklingsorganisation, og i en stribe andre lande arbejder indgående og seriøst med globale offentlige goder, herunder behovet for at adskille det fra den traditionelle ulandsbistand?

Det er en faglig diskussion, som racer af sted med lynets hast i alle mulige andre lande, men bare ikke i Danmark, hvor man ifølge ordføreren selv skal holde sig til det, som man nu altid har haft. Er ordføreren klar over, hvordan diskussionen kører i andre lande?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Det hænger jo slet ikke sammen, det, der bliver sagt nu. Hr. Morten Helveg Petersen siger først, at vi ikke skal udvikle vores udviklingsbistand, og sætter spørgsmålstegn ved, at vi nu har fokuseret på terror og på forskellige andre ting i forbindelse med vores udviklingsbistand. I næste øjeblik bliver vi beskyldt for, at vi kun vil blive ved med at gøre det samme hele tiden. Nu må hr. Morten Helveg Petersen blive enig med sig selv om, hvad det er, han vil kritisere regeringens udviklingsbistand for.

Det er en dynamisk proces, en dynamisk strategi. Når nye opfordringer dukker op, som de gør, udvikler vi udviklingsbistanden løbende i takt med det helt i overensstemmelse med de bekymringer, man gør sig i FN-regi.

Altså er der nye globale udfordringer, må vi naturligvis inkludere dem i vores udviklingsbistand, men det kan jo ikke føre til, at vi skal til at lave nye, særskilte kasser, hvor vi skal tage de globale udfordringer op på en særlig måde. De skal fortsat integreres i den samlede udviklingsbistand. Og det er det, som vi holder fast i, hvorimod der med forslaget her lægges op til en tvedeling, men det kan jo ikke være et argument i sig selv, at man nogle steder diskuterer en sådan tvedeling. Hvis vi finder, at det er rigtigst, at vi har en samlet koordinering af vores udviklingsbistand, så må vi vel have lov til at have det synspunkt, uanset at man rundtomkring i verden måtte diskutere andre konstruktioner.

Jeg mener, at Danmarks udviklingsbistand er en af de mest velfungerende i verden overhovedet. Og vi er også et af de lande, der bidrager mest overhovedet af vores bruttonationalprodukt til udviklingsbistand.

(Kort bemærkning).

Jeppé Kofod (S):

Det var blot til det sidste: Vil hr. Lars Barfoed ikke bekræfte, at vi er et af de lande, der, som årene går med den nye regering, bidrager mindre og mindre til udviklingsbistand, når man ser det i forhold til vores bruttonationalprodukt? Det var det første spørgsmål.

Det andet spørgsmål, jeg vil stille, er: Hr. Lars Barfoed sagde jo det omkring fokusering, at den nye regering havde fokuseret meget, og så blev der nævnt nye områder som terrorbekæmpelse og flygtninge i nærområderne som noget, man har taget ind i udviklingsbistanden. Men hvad er det så for gamle områder, man har fraprioriteret for at fastholde en fokusering? Det kunne jeg godt tænke mig at vide, for det må jo være konsekvensen. Hvis man siger, at man fokuserer rigtig meget, så må der jo være nogle områder, man prioriterer fra, når der kommer nye til. Eller er der ikke realiteter i det, som hr. Lars Barfoed siger?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Hvad angår det sidste, må jeg altså henvise til, at man selv ved at slå op i finansloven finder ud af, hvordan tallene bevæger sig rundt. Jeg vil ikke og er heller ikke i stand til her at stå og lire af, hvilke tal der har bevæget sig hvorhen.

Der sker selvfølgelig bevægelser frem og tilbage. Nogle lande får mindre i bistand, andre får mere i bistand, beløb flyttes i et vist omfang fra nogle landepuljer til nogle tværgående initiativer. Det er nogle bevægelser, der kører frem og tilbage, og sådan skal det jo også være. Medmindre man er fortalere for en statisk udviklingsbistand, hvad vi ikke er, så skal der jo ligge den dynamik i det, at man kan prioritere rundt på midlerne løbende.

Hvad angår spørgsmålet, om vi er et af de lande i verden, som betaler mindre og mindre, så har vi gjort det, at vi har fastfrosset vores udviklingsbistand på det nuværende niveau. Men der er jo stort set ingen lande i verden, der overhovedet kan nærme sig det niveau, som vi har, hvor en almindelig dansk familie betaler 10.000 kr. om året i udviklingsbistand.

Det synes jeg da egentlig er ganske udmærket. Det synes jeg vi skal glæde os over.